

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő	15.00 Szent László fiú-kör (5-7. osztály)
	19.00 Fialtal házas
Kedd	18.00 Haladó katekumen
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
	19.45 Jegyesoktatás
Csütörtök	19.30 Kezdő katekumen
Péntek	14.45 Szent Teréz lány-kör (5-7. osztály)
	18.00 Gimnazista és egyetemista ifjúsági csoport

Hirdetések

1. A mai vasárnap van **a papi és a szerzetesi hivatások világnapja**. Imádkozzunk, hogy felismerjék és elfogadják a meghívottak Isten személyes, hívó hangját.
2. **Április 28-án, jövő hét szombaton Tiszamenti Ifjúsági Találkozó** lesz Cegléden. Jó lehetőség a fiataljaink számára 3. osztálytól felfelé, hogy találkozhassanak hasonló korú, keresztény gondolkozású társaikkal. Kérjük a szülőket, hogy bíztassák gyermekeiket a részvételre.
3. Jövő vasárnap a fél10-es szentmisében könyörgés lesz az Istenhez, minden javak szerzőjéhez a jó termésért.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2018. április 22. IX. évf. 16. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Húsvét IV. vasárnapja

Papi és szerzetesi hivatások világnapja

Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért. A béres azonban, aki nem pásztor, akinek a juhok nem tulajdonai, amikor látja, hogy jön a farkas, elhagyja a juhokat és elfut -- a farkas pedig elragadja és szétszéleszti azokat --, mert béres, és nem törődik a juhokkal. Én vagyok a jó pásztor: ismerem enyéimet, és enyéim ismernek engem, amint engem ismer az Atya, és én is ismerem az Atyát; és én életemet adom a juhokért. Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is vezetnem kell. Hallgatni fognak szavamra, és egy akol lesz, és egy pásztor. Azért szeret engem az Atya, mert odaadom az életemet, hogy ismét visszavegyem azt. Senki sem veszi el tőlem: én adom oda magamtól. Hatalmam van odaadni, és hatalmam van újra visszavenni. Ezt a parancsot kaptam Atyámtól.”

Útravaló Ferenc pápától

Felötlött bennem az apostolok képe pünkösöd napján. Ez a jelenet segíthet megértenünk mindazt, amit Isten életünkben, bennünk és velünk megvalósítani álmodik. Azon a napon a tanítványok félelemből bezárkóztak.

Fenyegetve érezték magukat környezetüktől, amely üldözte őket, egy kis lakásba kényszerítette, mozdulatlanságra és bénultságra kötelezte. A félelem eluralkodott rajtuk. Ebben a helyzetben valami látványos, valami nagyszabású dolog történt. Jött a Szentlélek, és tűznyelvek ereszkedtek le mindannyiukra, és ezek arra indították őket, hogy bevessék magukat egy olyan kalandba, amilyenről sosem álmodtak. A helyzet egészen megváltozik! Mít eredményez a félelem? Bezárkózást. És amikor a félelem bezárkózáshoz vezet, egy „ikertestvére” is kíséri: a bénulás. Annak érzése, hogy ebben a világban, városainkban, közösségeinkben nincs több lehetőség fejlődni, álmodni, alkotni, távolba tekinteni, végeredményben: élni. Ez az egyik legnagyobb baj, ami történhet az életben, kiváltképp az ifjúkorban. A lebénulással elveszítjük a találkozás, a barátság örömeinek ízét, az együttálmódás, a másokkal való együtthaladás ízét. Eltávolít a többiektől, meggátol a kézfogásban, bezár egy kis üvegalitkába.

De van az életben egy még veszélyesebb és gyakran nehezen felismerhető bénultság, melyet annyira nem akarunk beismerni. Szívesen jellemzem így ezt bénultságot: ez akkor születik, amikor összekeverjük a boldogságot a dívánnyal, a kanapéval! Igen, amikor azt hisszük, hogy a boldogságunkhoz egy díványra van szükségünk, amely segít, hogy kényelemben, nyugalomban, biztonságban éljünk. Olyan dívány, mint amilyenek manapság léteznek, modernek, még altató masszázsszra is képesek, és nyugodt órákat biztosítanak, hogy a videojátékok világába repüljünk és órákat töltsünk a képernyő előtt. Minden fájdalmat és félelmet távol tartó dívány. Olyan dívány, mely bezár minket a házba, hogy ne kelljen semmiért se fáradoznunk vagy aggódnunk.

Valószínűleg a díványboldogság az a csendes bénulás, amely leginkább le tud rombolni minket, leginkább le tudja rombolni az ifjúságot. „És miért

történik ez, Atyám?” Mert szép lassan, anélkül, hogy észrevennénk, elbóbiskolunk, elbambulunk és elhülyülünk. Tegnapelőtt beszéltem azokról a fiatalokról, akik húszévesen nyugdíjba mennek, ma az alvó, bamba és elhülyült fiatalokról beszélek, közben pedig mások – valószínűleg az élénkebbek, de nem a jobbak – döntenek a jövőnkéről. Sokak számára biztosan könnyebb és előnyösebb, ha a fiatalok bambák és kábultak, ha összekeverik a boldogságot a dívánnyal; sokak számára ez hasznosabb, mint az, ha a fiatalok éberek, ha válaszolni akarnak, ha válaszolni akarnak Isten álmára és a szív minden mély vágyára. Ti, kérdezlek titeket: ti alvó, bamba és elhülyült fiatalok akartok lenni?

Az élet igéje áprilisban

„Bizony, bizony, mondom nektek: Aki hisz bennem, annak örök élete van.”

Jézusban hinni azt jelenti, hogy követjük példáját, és nem magunkkal törődünk, a félelmeinkkel, saját behatárolt programjainkkal, hanem mások igényeivel foglalkozunk: a konkrét szükségleteikkel, mint a szegénység, a betegség, a kizártság; de főleg arra szenteljük figyelmünket, hogy az emberek meghallgatásra vágnak, arra, hogy osztozzunk az érzéseikben, és hogy befogadjuk őket.

Ily módon az életünkkel tudjuk átadni másoknak azt a szeretetet, amelyet ajándékba kaptunk Istentől. Ő pedig azért, hogy megerősítsen utunkon, itt hagyta hatalmas ajándékul az Eucharisziát, a szeretet jeleként, mely önmagát adja, hogy a másikat éltesse.

A nap folyamán sokszor bízunk a körülöttünk lévőkben: a tanárban, aki a gyerekeinket oktatja, a taxisofőrben, aki a megadott címre visz, az orvosban, aki kezel... Nem lehet bizalom nélkül élni, amely idővel aztán megerősödik az ismeretség, a barátság, a kapcsolat elmélyülése során.